

TENIS U CRNOJ GORI POSLIJE PRVOG SVJETSKOG RATA

U razdoblju do Drugog svjetskog rata, tenisu u Crnoj Gori nije pridavan poseban značaj.

Na Cetinju, gdje je tenis bio veoma popularan i razvijen sport, odlaskom stranih poslanstava i mnogih koji su bili visoki činovnici pri kraljevom dvoru, ostalo je malo ljudi koji su igrali tenis. Stare cetinjske porodice nastoje održati tradiciju i tenis kao sport. U tome su prednjačile porodice Dr Nike Martinovića, Dr Novikova, a kasnije im se pridružuju članovi porodica Burlakov, Batričević, Trifković, Popović, Radović, Poček, Vinek i drugi.

Pored održavanja teniskih susreta i turnira lokalnog karaktera, organizuju se susreti između ekipa Cetinja i gradova u okviru Zetske banovine: Herceg-Novog, Tivta, Kotora i Dubrovnika, te susreti sa posadama stranih brodova koji su kao gosti dolazili u Bokokotorski zaliv, te turniri u okviru olimpijskih igara Zetske banovine. No sve to ne prelazi lokalni značaj. Crnogorski teniseri ne nastupaju na jugoslovenskoj sceni.

Na Cetinju se 1925., 1926. i 1927. godine održavaju Zetske olimpijske igre, na kojima su nastupali sportaši iz Zetske banovine, a među njima i teniseri. Nadmetanja su između tenisera Cetinja, Dubrovnika, Herceg - Novog, Tivta.

Na Cetinju je povodom izgradnje novog teniskog terena 1931. godine održan veliki teniski turnir na kojem su nastupali teniseri iz Zetske banovine. Prvo mjesto osvojio je Đorđe Ramadanović, tada jedan od najboljih tenisera Zetske banovine.

Razvoj tenisa u svijetu i Jugoslaviji ima uticaja na organizovanje teniskih klubova na području Crne Gore, ali u malom broju gradova, i nema širi značaj. Na Cetinju i Herceg-Novom osnivaju se klubovi odmah iza Prvog svjetskog rata, a tek tridesetih godina osnivaju se klubovi i grade teniska igrališta u Kotoru, Tivtu i Podgorici. Novi teniski teren na Cetinju izgrađen je 1931. godine. U Podgorici je izgrađen teniski teren 1930. godine, u Kotoru je tenisko igralište obnovljeno 1938. godine na Benovu, a počela je i izgradnja igrališta kod hotela Slavija. U Herceg-Novom je tridesetih godina izgrađeno više teniskih terena, dva kod oficirskog kluba u Kumboru, jedno na imanju ing. Momčila Tapavice u Bijeloj, jedno kod hotela Igalo, kod plaže Milašinovića plaže Topla.

Teniski klubovi nisu povezani u tenisku asocijaciju, jer u okviru Zetske banovine nema udruženja koje bi organizaciono povezivao teniske klubove i usmjeravalo razvoj tenisa, već je sve na privatnim inicijativama i zavisi od pojedinaca-entuzijasta. Uprkos svemu, aktivnost teniskih organizacija ipak je bila osnova za razvoj tenisa poslije Drugog svjetskog rata, istina nešto kasnije od drugih sportskih grana. To je omogućilo da tenis izađe iz anonimnosti i razvije se u sportsku granu ravnopravnu po značaju, organizovanosti i kvalitetu sa drugim sportovima.